

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

10. De Concilio Occumenito siue Generali, & primum, cuius auctoritate
debeat conuocari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

funt. Vnde in Concilio Trid. sess. 4. in Decreto de Canonice Scripturis post enumeratos libros omnes Canonicos dicitur: Si quis autem libros ipsos integros, cum omnibus suis partibus, pro- ut in Ecclesia Catholica legi consueverunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & Canonice non susceptis, anathema sit.

Pari ratione ad Rom. Pont. spectat, declarare, & definire, an hæc, vel illa traditio sit diuina, vel Apostolica, vel Ecclesiastica: hæc enim questio etiam est de maioribus Ecclesie causis.

Sic etiam Romani est Pontificis declarare, & definire quisnam sit verus, & germanus sacre Scripturæ sensus: item declarare, & discernere, quæ sunt in sacris litteris obscura, dubia, difficilia, & ambigua, *e. Per venerabilem. Qui filij sint legitimi.*

Secundo queritur, An Rom. Pontifex possit Apostolorum Constitutiones abrogare, relaxare, aut aliquos ab illis dispensationis priuilegio soluere: *De hac questione tra- ctant 1. part. Instit. Moral. lib. 5. c. 15. q. 4.*

CAP. IX.

Quid iuris, & potestatis Rom. Pontifex habeat in Romanorum Imperatorem.

Primo queritur, An Imperium Romanum, quale nunc est, post Carolum Magnum Imperatorem existat ac pendeat à Romani Pontificis auctoritate: *Agam de hac qu. lib. 9. c. 2. q. 1.*

Secundo queritur, an constituti sint Romani Pontificis auctoritate septem Principes, qui dicuntur Electores Imperatoris: *de hac quoq; eod. lib. c. 3. q. 5.*

Tertio queritur, An Rom. Pont. possit certis in causis priuare Electores iure, & auctoritate eligendi Regem Romanorum: *Eod. lib. c. 3. q. 6.*

Quarto queritur, An si Electores scientes elegerint indignum in Regem Romanorum, deuoluatur tunc ad Rom. Pontificem electio: *eod. lib. c. 4. q. 5.*

Quinto queritur, an si Electores diu distulerint sine iusta, & debita causa electionem Imperatoris, aut eam neglexerint cum graui Ecclesie damno, ad Romanum Pontificem deuoluatur electio: *eod. lib. c. 5. q. 6.*

Sexto queritur, An iure communi ad Romanum Pontificem spectet Imperatorem electum confirmare, vngere, & coronare: *eod. lib. c. 5. q. 1.*

Septimo queritur, An Romano Pontifici subiectus sit iure diuino Imperator non solum in his, quæ sacra sunt, & spiritualia, sed etiam in his, quæ profana & temporalia sunt: *eod. lib. c. 6. q. 3.*

Octauo queritur, an iure communi requiratur Romani Pont. consensus, vt Imperator se legitime Imperio abdicet: *eod. lib. c. 9. q. 1.*

Nono queritur, an Roman. Pontifex certis in causis possit Imperium Imperatori abrogare: *eod. lib. c. 9. q. 1. q. 3.*

Decimo queritur, Quot, & quibus de causis possit iure Rom. Pont. Imperatorem ab imperio remouere: *eod. lib. c. 9. q. 1.*

Vndecimo queritur, An imperium fuerit Rom. Pont. auctoritate translatum à Grecis ad Carolum Magnum, & postea ad Othonem huius nominis Imperatorem: *eod. lib. c. 9. q. 4.*

Duodecimo queritur, an ad Rom. Pontif. iure communi pertineat administratio Imperij, cum vacat: *eod. lib. c. 9. q. 7.*

Decimotertio queritur, An iure queat Rom. Pont. certis in causis Christianorum Reges, suis Regnis priuare, & deicere: *eod. lib. c. 9. q. 7.*

& quest.

CAP. X.

De Concilio Oecumenico, siue Generali: & primum cuius auctoritate debeat conuocari.

A Nimaduertendum est concilium Oecumenicum, siue Generale dici, & esse illud, quod ex omnibus Orbis Christiani Episcopis legitima auctoritate conuocatur, *Glossa in c. 1. d. 17. de quo nonnullæ quæstiones sunt à me tractatæ superioribus lib. 4. c. 13. q. 2.* Nunc vero alix sunt mihi disputanda ad pleniorum concilij Generalis cognitionem, & ad declarationem potestatis, & iuris, quod Rom. Pont. habet in Generalia concilia: *lib. 3. huius 2. part. c. 47. q. 1.* tractaui, quot sint genera Conciliorum.

Primo queritur, an solius Rom. Pontificis sit Generale concilium conuocare? Duo queruntur, Primum, an ius concilij congregandi ad Rom. Pontif. spectet: Alterum, an alius quam Romanus Pontifex, iure queat Generale concilium cogere.

Circa primum certi iuris est penes Rom. Pontificem esse potestatem Generalis concilij conuocandi, *vt dicit S. Thom. secunda secunda, quest. 1. art. 10.* hæc enim vna est ex causis Ecclesie maioribus: sed tales causæ ad Roman. Pontificem ipso iure pertinent. *cap. Maiores de Baptismo, & eius effectu.* Item Roman. Pontifex, vt superiore loco ostendi, tanquam Petri successor, est summus in terris Christi Vicarius, & proinde totius Ecclesie Catholice Pastor, Rector, & iudex: ergo eius est, omnes Christi oues, cum id causa postulat, in vnum congregare, pascere, & regere, & de omnibus iudicare. Ipse totius est Ecclesie post Christum caput: ergo ipsius est membra dirigere, ac in officio continere. Insuper quo quot sunt hæcæus in Ecclesia Christi congregata concilia Generalia, sunt Romani Pontificis auctoritate conuocata, celebrata, & peracta.

Vltimo id constat ex Sanctorum Patrum testimonijs, quæ apud Gratianum habentur distinct. 17. *Nulla*, inquit *Damasus Papa, in Epist. ad Stephanum Episcopum, & tria Concilia Africana, Concilia vana leguntur, quæ Apostolica auctoritate sulta non fuerint.* Maccellus itidem Papa, & Martyr in Epistola ad Antiochenos, & in alia ad Maxentium tyrannum; & habetur apud Gratianum, cap. primo, distinctione decima septima. *In Apostoli Hebraorum successores, Domino inspirante, constituerunt, vt nulla fieret Synodus præter Romanam Sedis auctoritatem.* Idem quoque dicit Iulius Papa in Epistola ad Orientales Episcopos in causa Athanasii. Pelagius II. Papa scribens omnibus Episcopis, qui illicite ionnem Patriarcham Constantinopolitanum, Episcopum vniuersalem vocauerunt: *Relatum est, inquit, ad Apostolicam Sedem, Ioannem Constantinopolitanum Episcopum vniuersalem se scribere, vobis ex hac sua presumptione ad Synodum conuocare generalem, cum generalium Synodorum conuocandarium auctoritas Apostolica Beati Petri Apostoli Sedi singulari priuilegio sit tradita, & nulla unquam Synodus vana legatur, quæ Apostolica auctoritate non fuerit sulta.* Quapropter quicquid in prædicto vestro conuenticulo, (quia Synodus totaliter presumpta esse non potest) statueritis, ex auctoritate Sancti Petri Apostolorum Principis, & Domini Saluatoris voce, qua Beato Petro potestatem ligandi atque soluendi ipsa Saluator dedit: quæ etiam potestas ad successores eius indubitanter transit: *Præcipio, omnia quæ ibi statueritis, vana & cassata esse.* Calliodorus in tripartita. lib. 4. cap. 19. ex Socrate, sic habet, *Cum vsique Ecclesiastica regula inbeat, non oportere præter sententiam Romani Pontificis Concilia celebrari.* Cardinalis Turcremata in Summa de Ecclesia libro tertio, capite sexto multis rationibus probat, penes Romanum Pontificem solum, auctoritatem esse Generalis Concilij conuocandi.

Si obijcias, Generale Concilium conuocatur, instar illius, quod Apostoli congregarunt. sed Act. 6. dicitur:

Conuocantes autem Duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: non est equum, & quæ sequuntur. & Act. 15. habetur: Conuenerunt Apostoli & seniores videre de verbo hoc: ergo non solum Petrus, sed totum Apostolorum Collegium concilium conuocauit, Respondeo, nihil hoc argumento probari, quia sicut nunc vere diceretur, Papam cum Cardinalibus Concilium congregare, & tamen solius Papæ est auctoritas conuocandi, quamuis ex communi deliberatione, & consilio concilium euocetur: sic etiam dictum est Apostolos & seniores multitudinem discipulorum conuocasse: & tamen penes solum Petrum erat auctoritas cogendi concilii, quia super eum erat ecclesia edificata, & certe nihil impedit, quo minus Petrus, & alij Apostoli ex communi consilio, & deliberatione concilium conuocarent. Multa deliberant, & constituunt Reges & Principes suorum Procerum communi consilio, & consensu: multa quoque episcopus, & non sine collegio canonicorum, cuius consilium, & consensum requirit, quamquam auctoritas faciendi, & constituendi penes ipsum episcopum sit.

Secundo quaeritur, An Imperatores aliquando concilia episcoporum conuocauerint? Ratio dubitandi est, quia in c. Canonis dist. 15. & c. 6. distinct. 16. Imperatores congregasse dicuntur Nicænum concilium, Ephesinum, & Chalcedonenſe, nec tamen in hoc reprehenduntur. cap. Adrianus distinctio. 63. dicitur: Carolus Rex Francorum constituit Synodum, cum Adriano Papa. Item legimus, præcepto Theodorici Regis Gothorum in Italia conuenisse episcopos Romæ tempore Symmachi Papæ: & teste Lupatrandi lib. ult. iussu Othonis I. Imperatoris episcopi Synodum Romæ congerunt tempore Ioannis XII.

Certi iuris est, penes Imperatores, ac Principes laicos nullum esse ius, & auctoritatem episcopos ad concilium, siue Generale siue Prouinciale conuocandi, causa tractandi & definiendi res Fidei & morum, quia cum sint laici, potestatem non habent statuendi aliquid de rebus ecclesiasticis cap. Bene quidam. distinct. 96.

Ad id vero, quod obieciatur, Respondeo, cum Turcremata libro citato. cap. 3. in responsione ad secundum: in illis ex Gratiano supra citatis capitibus haberi quidem, Imperatores ea concilia congregasse: sed hoc illi fecerunt consensu, & auctoritate Romanorum Pontificum: exquebantur igitur solum, quod Romani Pontifices constituerant. Item Fidei, & Religionis Christianæ studio succenti Imperatores Romano Pontifici instabant, ipsum urgebant, denique diligenter, & sollicitè curabant, ut Oecumenicum, & Generale Concilium conuocaretur, in quo Hæreticorum conatus reprimere, Hæreses confutarentur. Vnde in cap. Mandasti secunda questione quinta, textus habet: Valentinian. Augustus nostra auctoritate Synodum congregari iussit. Vbi Archidiaconus super verbo, nostra auctoritate dicit: Sic ubicumque inuenies Imperatorem Concilium congregasse, intellige secundum istud: Vnde Imperatores magis fuerunt Executores uoluntatis, & auctoritatis Romanorum Pontificum in congregatione Conciliorum, quam eorum sua auctoritate Congregatores. Et in c. Sexta Synodus distinctio decimasexta habetur sic: Synodus uniuersalis Constantinopoli celebrata est, & Græco sermone conscripta temporibus Papa Agathonis, exequente piissimo Principe Constantino.

Nec obstat, quod dicitur in c. Adrianus distinctio sexagesimatertia, Carolus Rex Francorum constituit Synodum, cum Adriano Papa, non enim cum sensum habet, quod tanquam auctoritatem habens, una cum Papa concurreret, sed quod Papa, & Rex communi deliberatione, & consilio decreuerint, ut Synodus conuocaretur, Adriani quidem Pontificis auctoritate, sed rege petente, instante, urgente, & consilio dante. Vnde Archidiaconus super verbo Constituit dicit: Constituit auctoritate Papæ, argumento sumpto ex c. Mandasti 2. quæstio quinta. & c. Hinc, distinctio decimasexta: Vnde melius dixisset de conuerso, scilicet: Adrianus constituit cum Carolo.

Ad illud vero de Theodorico Rege, Respondeo, ipsum fuisse Ariarium, & usurpasse sibi auctoritatem episcopos ad Synodum conuocandi: episcopos vero, & Symmachum ipsum Papam, ex necessitate, facto quidem non iure, conuenisse. Ad illud quoque de Othone I. Imperatore: Fuit ille quidem Princeps Catholicus, pius, & bonus, sed Canonem ecclesiasticum ignarus, ut pote laicus: & propterea mirum non est, si quod est Romanorum Pontificum ignorantiam bona fide arrogauerit.

Tertio quaeritur, An concilium Oecumenicum, siue Generale dicatur hoc solum, quod legitima Romani Pontificis auctoritate conuocetur, quamuis omnes episcopi ecclesiarum uocentur, vel conueniant: An vero hoc tantum, quod generalis sit omnium episcoporum congregatio: quod est quaerere, An ad Generale concilium satis sit sola generalis omnium episcoporum euocatio legitime facta: An vero requiratur etiam generalis omnium episcoporum Conuentus? Etingamus tumtum Pontificem Generale concilium indixisse, & omnes episcopos euocasse, ad illud tamen non nisi duarum duntaxat, aut trium Prouinciarum episcopos conuenisse: num erit huiusmodi concilium Oecumenicum, siue Generale?

De hac quaestione Tutcremata. lib. tertio in sum de Eccles. capitulo decimo sexto. Canus libro quinto de lasti Theolog. capitulo tertio, ubi in primis dicunt, necesse non esse, ut omnes episcopi congregentur. Non inquit, in ecclesiastice concilium hæcenus fuit, in quod uniuersum episcopos conueniant. Deinde, aliquis episcopus vel per negligentiam, vel per malitiam, si in concilio adesset, illud contemneret, & calumniari posset non esse Generale concilium, & quilibet ecclesie princeps, si ei Synodus displicerit, interturbare eam facili negotio posset. causaretur enim, episcopos suos, vel morborum, vel tumultuum causa concilio interesse non posse. Addunt iidem Auctores requiri ad Generale concilium, Generalem omnium episcoporum euocationem legitime factam, quoniam Synodus est episcoporum: ergo non horum vel illorum, sed omnium: requiri quoque Generalem episcoporum Conuentum, sed non ita Generalem, ut omnes episcopi congregentur, sed ut ex singulis Prouincijs aliqui episcopi conueniant: vel saltem ut maior meliorque pars Prouinciarum earum quæ ad Concilium commode venire possunt, concilio intersint: tunc enim communi dicendi more omnes episcopi congregati censentur, cum omnes quidem sint legitime euocati, & euocaturum maior, & melior pars conuenit. Aduertendum est, episcopos cum creantur, iureiurando polliceri se ad concilium Generale venturos, cap. ego. N. de iureiurando. Vnde si uenire contempserint, suspendi possunt ab administratione, & si magna fuerit eorum contumacia, ab episcopatu deiciant. Si episcopus dist. 18. ubi Glossa. & alij.

Quarto quaeritur, An in Generali Concilio requiratur Romani Pontificis præsentia? De hac quaestione agit Tutcremata in summa de ecclesia libro tertio capitulo undecimo, ubi breuiter ostendit non requiri. nam octo celebrata fuere Generalia concilia, & in nullo eorum per se ipsum interfuit Romanus Pontifex, sed per Legatos a se missos. Vnde Leo Magnus ab Imperatore Christianissimo Martino ad Chalcedonenſe concilium supplicibus literis inuitatus, hac ratione inter alias se excusauit, quod nullum huius rei exemplum à suis antecessoribus accepisset, ut ipse scribit Theodosio Augusto, quæ est Epistola decimasexta. & in alia, quæ est. 47. ad Patres Concilij Chalcedonenſis. Et hanc excusationem ipse Leonis Pontificis Legati proferentes in concilio Chalcedonenſi ita dixerunt: Gloriosissimi & Christianissimi nostri Imperatoris charitatem, & Catholicam fidem, & affectum tenentes, beatissimum nostrum Leonem Apostolicæ Sedis Praesulem, ut ad hoc venerabile, & Sanctum Concilium adesset, dirigentes venerabiles Episcopos supplicauerunt: cuius pietati placere possit, si in hac re probetur aliquod simile à præcessoribus factum: nam melius uostræ potest cognoscere Sanctitatem, quia nec in Nicæna, nec in Ephesine Synodo, nec

do, nec alio tali Sancto Concilio Papa Sancta Apostolica Sede affuit, pro qua huius forma sequens consuetudinem nos direxit: quae Sanctissimus non dubitans se in his adesse, quos praecipue cogno- scit omnia, qua ad Fidei Catholicae sinceritatem, & qua ad Sancti Petri Apostoli pertinent reuerentiam, agere: qua etiam per nos ad vestram Beatitudinem congruas Sanctorum Patrum Concilii direxit Episcopos, quos recipere, & reuocari praecipite. Vnde si Romanus Pontifex in Generali Concilio non ad- sit, commodius poterit, dum Concilium Generale cele- bratur, cetera negotia totius Reipublicae Christianae ex- pedire.

Quinto quaeritur, An sint aliquae causae, ex quibus sine Romani Pontificis iustitate, possit Generale concilium congregari? De hac quaest. Turrecremata lib. citato, c. 8. de qua re ego etiam egilibro superiori c. 13. q. 1.

Sexto quaeritur, Quibus de causis debeat Generale Concilium conuocari? Respondeo, cum Turrecremata lib. allegato, cap. 9. multis de causis. In primis, ad tractandum, & constituendum maturius, quae ad statum Ecclesiae gene- ralem spectant, praesertim in his, quae sunt Fidei, haec ratione coactum est primum Generale concilium Nicae- num: item secundum, nimirum Constantinopolitanum, & Ephesinum primum, & Chalcedonense, & sextum, Constantinopolitanum, & septimum, quod fuit Nicae- num secundum.

Secundo leguntur concilia Generalia conuocata, ad Haereticorum perfidiam, & pertinaciam, plenius, & so- lemnius conuincendam. Ita sunt congregata septem pri- ma concilia Generalia. Primum ad haesim Arrianam conuocandam: Secundum ad conuincendam haesim Macedonij Episcopi Constantinopolitani, Spiritus san- cti Diuinitatem negantis: Tertium, Ephesinum primum, ad repellendam haesim Nestorij Constantinopolitani iidem Episcopi, duas personas in Christo, diuinam, & hu- manam ponentis: & negantis Beatissimam Virginem di- ci debere Dei Genitricem, sed solum Christi matrem: Quartum Chalcedonense, ad confutandam haesim Dio- scolij Episcopi Alexandrini, & Eutychetis Abbatis, di- centium in Christo non esse duas naturas, diuinam, & humanam, sed facta Incarnatione Verbi, eas naturas suis- se confusione, & commixtione vniam: ac proinde quam- uis Christus ex duabus naturis subsisteret: Quintum vi- ditur Constantinopolitanum, ad reprobandam haesim Theodori Mopuesticensis Episcopi, afferentis aliud esse Verbum, aliud Christum: Sextum Constantinopolita- num iidem ad perfringendam haesim Monothelitarum, hoc est, penitentium, vniam tantum vnitatem in Christo: Septimum, quod fuit Nicaeum secundum ad eueren- dam haesim Iconomachorum, hoc est, dicentium San- ctorum Imagines non esse colendas, aut venerandas, nec in templis collocandas.

Tertio, leguntur concilia congregata ad extirpanda Schismata. Ita coactum fuit Octauum concilium Con- stantinopoli, in quo, sublato schismate, restitutus est in sedem suam Ignatius, & deiectus Photius. Celebratum est concilium Constantiense ad Schisma sedandum, cum tres de summo Pontificatu contenderent: vbi Gregorius Duodecimus Papatu sese sua sponte abdicauit, & Benedi- ctus XIII. & Ioannes vulgo dictus XXIV. priuati sunt summo Pontificatu. Sic olim coactum est concilium propter Schisma Vifini, cum Damaso Papa. Item, Concilium, propter Schisma Laurentij, cum Symmacho Papa.

Quarto, congregata sunt Concilia ad conciliandos Graecos & Orientales, cum Latinis, in rebus Fidei. Sic co- actum est concilium Lugdunense, sub Gregorio XI. & Florentinum sub Eugenio IV.

Quinto, leguntur concilia conuocata ad reprimen- dos improbos conatus Principum, etiam Imperatorum Ecclesiam perturbantium, & vexantium. Sic Gregorius Septimus coegit concilium contra Henricum huius no- minis III. qui sibi vsurpabatius, & auctoritatem Episco- pos eligendi; & creandi Innocentius IV Synodum Lug-

dunum conuocauit contra Federicum Imperatorem. huius nominis II. tanquam contumacem, & rebellem Ecclesiae. Sic olim Gregorius II. concilium Romae cele- brauit contra Leonem III Imperatorem Iconomachum, Catholicos sacrarum Imaginum cultores impie, & cru- deliter persequentem.

Sexto, Ecclesia concilium conuocauit ob imminentem Christianae Reipublicae necessitatem. Sic Urbanus II. Claremontense concilium coegit, ad animandos Princi- pes Christianos contra Saracenos, qui Terram Sanctam occupatam tenebant.

Septimo congregantur concilia, ad Ecclesiasticam dis- ciplinam magna ex parte laxatam reuocandam, tuen- dam, seruandam, & augendam. Huius rei gratia con- cilium Tridentinum coactum est, non solum ad haereses euellendas, sed etiam ad disciplinam Ecclesiasticam re- tinendam.

CAP. XI.

Quinam sint iure communi ad Generale Conci- lium conuocandi.

Primo quaeritur, An concilium sit solum Episcopo- rum, An etiam aliorum, qui Episcopi non sunt? Re- spondeo, Concilia, quae ad res fidei, & motum definien- das congregantur, simpliciter, & proprie, & iure commu- ni esse solum Episcoporum. Vnde Augustinus, ut referunt in cap. Omnia, distinctio. 12. Omnia, inquit, talia, quae ne- que Sanctorum Scripturarum auctoritate continentur, neque in Concilijs Episcoporum statuta inueniuntur. Et in actis con- cilij Chalcedonensis legimus, Catholicos Episcopos vi- dentes quosdam Aegyptios, qui episcopi non erant, ex A- lexandrina vrbe, vna cum Dioscoco haeretico Chalcedo- nem venisse, conantes interesse concilio, conclamasse di- centes, Concilium esse Episcoporum, non aliorum. Item Leo Papa scribens ad Ephesinum Concilium, quae est Epi- stola 15. ait: Verum quia etiam talium non est negligenda cura- tio, pie, & religiose Christianissimus Imperator habere voluit Episcopale Concilium, ut pleniori iudicio omnis posset error ab- oleri. Insuper in Epistola, quam Christianissima Augusta Pul- chria ad Consularem Bithynia Strategum, ut curaret seruandam disciplinam Nicanae Synodi, antequam placeret ei, & En- tribus, Concilium ad Chalcedonem urbem transferre: sic dici- tur: Quidam autem, sicut agnouimus, cum sint solliciti conur- bare, & confundere Deo placitam disciplinam, superuenientes Nicenam Clerici, Monachi, ac Laici, tumultus facere tentat, ne- cessario has pias litteras ad tuam direximus claritatem, quate- nus, cum omni virtute eos, qui praeter nostram euocationem, aut permissionem suorum Episcoporum ibidem commorantur, Clericos, Monachos, & Laicos, quos nulla ratio ad Concilium vo- cat, omnino valens remouere, vel ab ipsi locis expellere. Praeter- ea, in c. Synodum dist. 17. Marcellus Papa Synodum Gene- ralem, vocat Synodum Episcoporum.

Accedit, quod ut habetur in Synodo Chalcedonensi Act. 1. Abbas Martinus requisitus a Constantino quodam, ut ipse quoque subscriberet actis Concilij Ephesini secundi, respondit: Non est meum subscribere, Episcoporum tantum est, & eorum qui digni sunt.

Tandem in cap. Canonis distinct. 5. sic habetur: Prima Synodus, scilicet Nicana: fuit trecentorum decem, & octo Epi- scoporum: secunda scilicet Constantinopolitana, fuit centum, & quinquaginta Episcoporum: tertia, quae fuit Ephesina prima, fuit ducentorum Episcoporum: quarta, scilicet Chalcedonensis, fuit quingentorum, & triginta Sacerdotum, id est, ut bene ait Glossa, Episcoporum.

Contra hoc obijciunt Haeretici multa. Primum, quia Act. 15. in Synodo ab Apostolis celebrata, dicuntur inter- fuisse Apostoli, & seniores: at in Apostolorum locum successerunt Episcopi, & seniorum locum tenent Presby- teri: ergo ad Concilium non solum Episcopi, sed etiam